

C puču četničkom na području
područja manjače. Put kurira
partizana u Žuba puča.

Arhiv Bos. krajine D. L.

ABK

Ovo je bilo marta i aprila 1942. god.

Delić /Avde/ Mustafa - Mujo, rodjen 1919 godine u Banja Luci, sada direktor preduzeća "Čistoća" Banja Luka, nosilac Partizanske "Spomenice 1941" godine.

I Z J A V I

"Pošto sam kroz rat bio pratilac druga Djure Pucara - Starog, sjećam se nekih detalja, koji su se odigrali u ratnom području Manjače. Evo tih detalja:

Dana 13 marta 1942 godine održana je konferencija u Han Kolima, u bivšoj žandarmerijskoj staniči, sa komandirima i komesarima četa sa vodnivima i vodnim delegatima manjačkog odreda. Konferencijom je rukovodio drug Djuro Pucar - Stari. Po održanoj konferenciji skupa sa Starim uputio sam se u selo Kmečane, manastiru Gomjenici, gdje su bile naše snage. Ovdje je drug Stari održao sastanak sa rukovodstvom tamošnje naše čete, i to koliko se sjećam bilo je 14 marta 1942 god. Pri svršetku samog sastanka došao nam je kurir iz Han Kola, od štaba Manjačkog odreda sa pismom u kome je izvješten drug Stari, da je izvršen četnički puč u nekim četama manjačkog odreda. Pošto je stari pročitao ovo pismo on je napisao jedno pismo i mene poslao da ga nosim do Operativnog štaba za Bos. Krajinu, Stojanović Mladenu i Kosti Nadžu, koji su se nalazili sa štabom u selu Jošavka.

Pri polasku drug Stari mi je rekao da moram živ doći tamo i da predam pismo, koje je bilo od velike važnosti, a uz to poučio me je kuda mogu da najlakše prodjem do Jošavke u ~~momu pravcu~~ jer u tom pravcu bio je puč četnički, kod nekih naših četa, Stari mi je rekao da

će on po svršetku posla u Kmečanima krenuti za Kozaru, a ja takodjer da krenem za Kozaru po predatoj pošti, ali da ne idem preko sektora Manjače, nego da krenem preko naše veze u Crnom Vrhu, kod Jošavke i Čelinca.

Krenuo sam iz Gomjenice na put i to preko sela: Melne, Subotice, Kola i Rešavice i na Karanovcu prešao sam most na rojeci Vrbasu, a koji je most držala naša posada. Kada sam prešao preko mosta krenuo sam preko sela u Jošavku i tamo predao pismo u Opretaivnju štab za Bos. Krajinu. U štabu saopštio sam da mi je Stari rekao da krenem za Kozaru preko Crnog vrha, čim predam pismo. Kada sam to rekao saopšteno mi je da nemogu ići tim putem, tj. preko naše veze u Crnom vrhu, za to jer je i tamo nastala druga situacija, tj. i tamo je bilo četničko previranje. Bilo je i tamo vrlo opasno da se uputim za Kozaru. U operativnom štabu saopšteno mi je da idem drugim putom, tako da zaobidjem Manjaču sa istočne i sjeverne strane. Ovdje sam dobio poštu da je predam usputnim jedinicima i dat mi je drug Bajić Miloš, sada major u Banja Luci i krenuo sam na put. Iz Jošavke krenuli smo: preko Čelinca, Ponira, Osmaće, Agina sela, Bočca, izmedju Mrkonjić Grada, odatle na sela blizu Jajca, na naše snage kojima je komandovao drug Simo Šolaja, te na planinu Vitorogu i glamočki odred, preko Glampčkog polja, Prekaje, spuštvši se u sklopove na periferiju Drvara, tj. okolnik sela gdje su vršile kontrolu naše snage. Zatim smo se podigli na brinu više Drvara i pomovo se spustili na njegovu periferiju u selo Bastase a zatim u selo Boboljuske, gdje su bile naše snage i štab čiji je bio komandant Rodić Slavko. Dalje na Unac, a zatim u selo Očejevo, Osječenici i spustili se u Medeno polje nedaleko od Bos. Petrovca. Ovdje sam se povezao sa našim snagama, kojima je bio komandant Jovo Medić. Odatle smo krenuli za Risovac, Benakovac i stigli u Majkić Japru gdje se nalazio Veljko Stojnić u štabu Podgrmečkog odreda. Ovdje u odredu ostao je Bajić Miloš, a ja sam krenuo dalje za Kozaru, prešavši

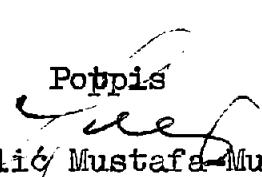
Iušci Palanku, Kamen Grad i izbio na rijeku Sanu niže Sanskog Mosta, gdje sa Sanu prešao. Uputio sam se preko sela i našao sam u Maričkoj druga Starog, koji je formirao udarni protučetnički bataljon, koji je krenuo za Piskavice i ~~Koješikove Vode~~.

Napominjem da sam od sela Jošavke, do dolaska u Maričku nosio usputnim štabovima naših jedinica pisma i primao druga od njih koja sam isbio dalje predavao uspūt jedinicama po adresama.

U Jošikovoju vodi protučetnički bataljon bio je spremam za pokret prema Manjači. Kada je izvršen pokret stupili smo u kontakt sa četom kojom je komandovao tadanji komandir čete Milojević Ratko, a koja je četa bila kolebljiva, te smo je razoružali, jer nije bila spremna da stupi u sastav našeg bataljona i da se bori protiv četnika. Nastavit je je bio pokret prema Manjači i četnici su nas dočekali na Han Kolima gdje se je bila smjestila veća četnička grupacija koja se bila b zaborakadiralala u školi i žandarmerijskoj stanići u Han Kolima. Nakon kraće borbe ovo uporište bilo je likvidirano, gdje je poginulo oko šest četnika, dok je na našoj strani bio ranjen svega jedan komandir čete. Sutradan je bataljon krenuo preko sela Rekavica za Krupu na Vrbas u i dalje u Manjaču.

12 aprila 1962 godine

Potpis

/Delić Mustafa Mujo/

Da je prednju izjavu lično dao Delić Mustafa-Mujo i svojeručno je potpisao

T v r d i,

